

نخستین گردهمایی علمی تخصصی دائرةالمعارف فقه، پیام آور آن است که در حوزه‌ی علمیه‌ی قم تحول مبارکی که همه چشم انتظار آند، با آهنگی متین و بی‌وقفه، در حال وقوع است. نگارش دائرةالمعارف فقه بر مذهب اهل بیت (علیهم السلام) خود، کاری تازه و نیز متکی بر پایه‌ها و ابزارهایی است که آشنایی حوزه‌های علمیه‌ی ما با آن، تازه است. و آنگاه که این کار با چنین پختگی و استواری و فraigیری، پا به عرصه‌ی هستی می‌گذارد، بیننده را به داوری خوببینانه رهنمون می‌گردد. فقه مصطلح اسلامی، متنضم‌ن مجموعه‌ی کاملی از مباحثی است که در عرف علمی امروز «علم حقوق» نامیده می‌شود و دارای عرصه‌های متنوعی است که مجموعاً متكلّم تنظیم روابط میان افراد جامعه‌ی بشری است و نظمات و مقررات حاکم بر زندگی بشر از جهات گوناگون را شامل می‌شود. افزون بر این فقه، روابط میان انسان با خدا را نیز در قالب احکامی متین و مشروح، مشخص می‌سازد که علم حقوق از این بخش، بیگانه است و بدین ترتیب، فقه مصطلح اسلامی از علم حقوق مصطلح جهانی، بسی گسترده‌تر است. و در میان فقه مذاهب مختلف اسلامی، فقه امامیه که متأخذ از مذهب اهل بیت (علیهم السلام) است دارای ذخیره‌ی گرانها و دریای عمیقی از تحقیق و تفریع است که نظیر آن را در فقه مذاهب دیگر اسلامی نمی‌توان یافت و این به فقه شیعه غنای فوق العاده و بی‌همانندی بخشیده است. از آغاز پیدایش فقه تفصیلی و استدلالی در شیعه در قرن چهارم هجری تا امروز، این دانش دینی روزبه روز گسترده‌تر و با کیفیت‌تر گشته و بتدریج از اسلوب و روش استنباطی متفن و استتوار که همان روش «فقاھت» است و علم اصول فقه، عهده‌دار تدوین و تحکیم اجزاء و اصول آن است، برخوردار شده است. در این عرصه، تلاش موفق و مجاهدت‌آمیز هزاران فقیه بر جسته‌ی شیعه که در میان آنان صدها مؤلف نامدار و دهها فقیه صاحب سبک و مبتکر دیده می‌شوند، حجم عظیمی از یک حرکت هزار ساله و رو به رشد و دارای محصولی اعجاب‌انگیز را، در برابر دیدگان ما قرار می‌دهد. این گنجینه‌ی پربار و کمنظیر، امروزه در اختیار فقهای بر جسته‌ی شیعه و مورد استفاده‌ی آنان و تا حدودی آحاد مردم متدين است. لیکن تکریم این ثروت معنوی سه وظیفه‌ی عمدۀ در قبال آن را بر عهده‌ی همه‌ی علاقه‌مندان و متخصصان فقه امامیه قرار می‌دهد. این سه وظیفه عبارت است از: معرفی، بهره‌برداری و تکمیل. دو وظیفه‌ی اول ناظر به گذشته و اکنون است، و وظیفه‌ی سوم، ناظر به آینده است.

بجا است درباره‌ی هر یک از این سه، سخن کوتاهی گفته شود:

۱- معرفی: فقه شیعه ناشناخته است در معلومات غیرمسلمین از فقه اسلام، غالباً جایی ندارد در کتب استدلالی فقه که از سوی غیرشیعه تدوین می‌شود آرای آن غالباً مورد سکوت و غفلت است در دائرةالمعارفهای جهانی و حتی اسلامی آرای آن غالباً در ردیف آرای فقهی مذاهب مهجور قرار می‌گیرد. و این ستمی بزرگ است، هم به دانشی بدین وسعت و عمق و پیشرفت که شاید بتوان گفت: هیچ یک از مذاهب اسلامی به تنها‌ی دارای فقهی با این خصوصیات سه‌گانه نیستند، و هم به کسانی که می‌خواهند از آن بهره ببرند. معرفی این فقه و کشاندن آن به مجموعه‌های جهانی و کتب فقهی دیگر مذاهب اسلامی و مطالعات حقوقی مراکز علمی جهان، خدمتی به علم و به دانشمندان است و این کار باید به شیوه‌ی درست و منطقی انجام شود.

۲- بهره‌برداری: بجز در احوال شخصیه و نیز در آنچه مربوط به فرد مسلمان است، فقه اسلامی و از جمله فقه شیعی، در طول قرنها، مورد بهره‌برداری قرار نمی‌گرفته است، پس از تشکیل جمهوری اسلامی، فقه شیعه یکسره در معرض

با این همه هنوز توان عظیم فقه، در گره‌گشایی معضلات زندگی و حل نقاط کور در مناسبات اسلامی فرد و جامعه، به کار گرفته نشده و بعضاً، شناخته نشده است. پدیده‌های روزبه روز زندگی در مقام استفهام و استفتاء از فقه اسلامی، طبعاً باید به پاسخی قانون‌گذاری و حکمی قابل استدلال برسد. به علاوه، فقه امروز که از پیچیدگی در استدلال و ظرافت همراه با استحکام برخوردار است، می‌تواند در تکمیل و پیشرفت دانش حقوق، مورد بهره‌برداری قرار گیرد و راههای تازه‌بی را در برابر محققان مراکز حقوقی جهان بگشاید.

3- تکمیل: با پیشرفت فنی و صنعتی و علمی بشر که بر روی همه‌ی شؤون زندگی وی اثر گذارد و سرعت حوادث و پدیده‌های نوین را نسبت به روزگار گذشته چند و چندین برابر کرده است، تعداد موضوعاتی که در معرض پاسخگویی فقه قرار می‌گیرند و فقه باید حکم شرعی آنها را بیان کند نیز به همین نسبت افزایش می‌باید. بی‌شک سرچشمۀ‌های فقه و نیز شیوه‌ی فقاهت برای فهم حکم این موضوعات کافی است، ولی شناخت موضوعی آنها و تحقیق و تدقیق لازم برای تطبیق موضوع با عناوین کلی در فقه و استدلال مناسب و خلاصه بهترین روش برای درک حکم شرعی آن، کاری مهم و راهی دراز است. همچنین ای بسا موضوعاتی که در فقه مطرح گشته و حکم آن واضح است؛ ولی امروزه، موضوع چنان تحول و تطوری یافته که به آسانی نمی‌توان حکم آن را از آنچه در گذشته گفته شده است دانست. در چنین مواردی است که فقهای عصر باید با روشن‌بینی و احاطه‌ی علمی و پاییندی به روش فقاهت از یکسو، و آزاداندیشی و شجاعت علمی از سوی دیگر، مفاهیم جدیدی را در فقه، کشف کرده و احکام تازه‌بی را با استناد به کتاب و سنت، عرضه کنند. و این تکمیل فقه است. علاوه بر اینها، استفاده از سبکهای نوین در تدوین و نگارش کتب و رساله‌های فقهی، عمومی و تخصصی، و نیز استفاده از روش‌های تحقیق فنی و علمی جدید و حتی استفاده از روش‌های پیشرفتی بحث علمی و به کار بردن ابزارهایی که امروز در تسهیل کار علمی دارای سهم مؤثری است، همه‌ی اینها به وظیفه‌ی تکمیل فقه کمک می‌کند.

آنچه باید صراحةً اعلام کنیم آن است که تدوین دائرةالمعارف فقه بر مذهب امامیه در مورد هر سه وظیفه‌ی مذکور، اقدامی بزرگ و بسی مؤثر است. این طرح وسیع و ارزشمند در آن واحد می‌تواند هم به معرفی فقه شیعه و هم به بهره‌برداری علمی و عملی از آن و هم بالاخره به تکمیل و توسعه‌ی آن، خدمتی بزرگ بکند.

این جانب خداوند حکیم و علیم را شکر می‌گوییم که این توفیق به جامعه‌ی علمی و فقهی ارزانی گشته است و حوزه‌ی علمیه‌ی قم بحمدالله اولین بار مقدمات شروع به کاری به این عظمت را فراهم آورده است.

و وظیفه‌ی خود می‌دانم که از کلیه‌ی علماء و فضلای عالی‌قدرى که در این طرح بزرگ سهیم‌اند و دامن همت برای انجام این کار به کمر زده‌اند، تقدير و سپاسگزاری کنم. به ویژه از فقيه محقق و عالم بزرگوار جناب حجه‌الاسلام والمسلمین آقای حاج سید محمود هاشمی (دامت برکاته) که دانش وسیع و اندیشه‌ی پیشرو و همت بلند و توان کاری ایشان موجب شد که آرزوی قلبی این جانب در عالم تحقق قدم بگذارد و شروع درخشنان این کار، اميدهای دیگری را زنده نماید. اميدوارم زحمات طاقت‌فرسای ایشان و همکارانشان در پیشگاه پروردگار متعال مأجور و مورد تأیید و پسند حضرت بقیة‌الله الاعظم (ارواحنافاده) باشد.

والسلام عليکم جميعاً و رحمة الله

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

سید علی خامنه‌ای

14/11/72